

DE KLACHTENCOMMISSIE BIJ DE VAN DER HOEVEN KLINIEK, LOCATIE DE VOORDE TE AMERSFOORT

Beslissing van de klachtencommissie bij de Van der Hoeven Kliniek, inzake de klaagschriften van:

*, verder te noemen klager.

De klaagschrift, gedateerd 2, 27 en 28 februari 2023, zijn gericht tegen het volgende:

- De insluiting en beperking bewegingsvrijheid in de eigen kamer van 26 januari tot 1 februari 2023 (HK2023/26);
- De beslissing verplichte zorg d.d. 1 februari 2023 bestaande uit insluiting in de time-out kamer (TOK) en beperking in de bewegingsvrijheid (HK2023/27);
- De insluiting in de eigen kamer vanaf 3 februari 2023, en de overplaatsing naar de extra beveiligde kamer (EBK) vanaf 19 februari 2023 met de beslissing verplichte zorg d.d. 23 februari 2023 (HK2023/35);
- De inbeslagname van de telefoon en shag (HK2023/36).

Klager heeft tevens een schadevergoedingsverzoek ingediend met betrekking tot alle klachten.

Klager heeft op 27 en 28 februari 2023 tevens een verzoek gedaan om de beslissingen van plaatsing in de eigen kamer, plaatsing in de EBK en de inbeslagname van shag te schorsen. Deze schorsingsverzoeken zijn door de voorzitter van de klachtencommissie afgewezen op 2 maart 2023.

De kliniek heeft schriftelijk gereageerd op 2 maart 2023 (HK2023/26 en 27) en 7 maart 2023 (HK2023/35 en 36, waarbij tevens verwezen wordt op de reactie op de schorsingsverzoeken). Klager heeft van deze reacties kennis kunnen nemen.

De klacht is behandeld ter zitting van 8 maart 2023. Klager verbleef in de separeer en is apart gehoord door een lid van de klachtencommissie en de secretaris, in het bijzijn van de patiëntvertrouwenspersoon (PVP). Vervolgens is de klacht besproken met het plaatsvervangend hoofd behandeling, de juridisch medewerker en de patiëntvertrouwenspersoon (PVP)

In het kader van de behandeling van deze klacht heeft de klachtencommissie kennisgenomen van de volgende informatie:

- Klaagschrift van 2 februari 2023, door de klachtencommissie ontvangen op 6 februari 2023 (HK2023/26 en 27);
- Klaagschrift, tevens schorsingsverzoek, van 27 februari 2023, door de klachtencommissie ontvangen op 27 februari 2023 (HK2023/35);
- Klaagschrift, tevens schorsingsverzoek, van 28 februari 2023, door de klachtencommissie ontvangen op 28 februari 2023 (HK2023/36);

- Reactie van de kliniek op het schorsingsverzoek d.d. 1 maart 2023;
- Beslissing op het schorsingsverzoek d.d. 2 maart 2023;
- Reactie kliniek op de klaagschriften van 2 maart en 7 maart 2023, met als bijlagen het zorgplan, de beslissing verplichte zorg van 1 en 23 februari 2023, dagrapportages, de beslissing van inbeslagname telefoon d.d. 28 februari 2023 en de notitie externe consultatie bij langdurige dwangtoepassingen;
- De notitie ter toelichting van de PVP d.d. 3 maart 2023 en de onderbouwing van het schadevergoedingsverzoek d.d. 6 maart 2023;
- De reactie van de kliniek op de toelichting van de PVP en de onderbouwing van het schadevergoedingsverzoek d.d. 8 maart 2023, met als bijlage het telefooncontract d.d. 12 februari 2023;
- Hetgeen op de zitting van 8 maart 2023 is besproken.

Alle partijen hebben kennis kunnen nemen van alle bovengenoemde stukken en deze kunnen als bekend worden verondersteld. Hieronder zullen de klachten per nummer en onderwerp worden beoordeeld en waar nodig zal ook het standpunt van de partijen worden benoemd. Als laatste zal het schadevergoedingsverzoek worden behandeld.

BEOORDELING

Wettelijk kader

Alle klachten zullen in het kader van artikel 10:3 Wvvggz worden beoordeeld door de klachtencommissie.

Artikel 9:5 Wvvggz bepaalt dat de behandeling van betrokkene slechts plaatsvindt:

- a. voor zover deze is voorzien in het zorgplan,
- b. indien het overleg over het zorgplan tot overeenstemming heeft geleid, en
- c. indien de betrokkene of de vertegenwoordiger zich niet tegen behandeling verzet.

Op grond van artikel 9:6 lid 1 Wvvggz kan indien niet voldaan is aan artikel 9:5 onderdelen b en c, niettemin behandeling plaatsvinden:

- a. Voor zover aannemelijk is dat zonder die behandeling het ernstig nadeel dat de psychische stoornis van betrokkene doet veroorzaken niet binnen een redelijke termijn kan worden weggenomen, of
- b. Voor zover dit volstrekt noodzakelijk is om het ernstig nadeel dat de psychische stoornis van betrokkene binnen de accommodatie doet veroorzaken, af te wenden.

Lid 2 bepaalt dat behandeling overeenkomstig het eerste lid plaatsvindt krachtens een schriftelijke en gemotiveerde beslissing van de zorgverantwoordelijke. Lid 3 bepaalt dat de vereisten uit artikel 8:9 Wvvggz van overeenkomstige toepassing zijn.

Artikel 9:9 lid 3 Wvvggz bepaalt dat de beperkingen in het recht op het vrij gebruik van communicatiemiddelen door de zorgverantwoordelijke kunnen worden opgelegd indien:

- a. naar het oordeel van de zorgverantwoordelijke van de uitoefening van het recht op vrij gebruik van communicatiemiddelen ernstige nadelige gevolgen moeten worden gevreesd voor de gezondheidstoestand van betrokkene, dan wel
- b. indien dit ter voorkoming van verstoring van de orde of voor de veiligheid in de accommodatie, zoals die in de huisregels is beschreven, of ter voorkoming van strafbare feiten noodzakelijk is.

HK2023/26 plaatsing op eigen kamer van 26 januari tot 1 februari 2023

Klager is op 26 januari 2023 ingesloten in zijn eigen kamer na een discussie over zelf/oogdruppels. Klager is het hier niet mee eens. Hij heeft geen beslissing op schrift gekregen en heeft geen behandelaar gesproken. Ook nadat hij met de psychiater heeft gesproken en excuus heeft gemaakt op 27 januari 2023 blijft hij ingesloten op zijn kamer.

De kliniek stelt dat voorafgaand aan 26 januari 2023 al signalen van een mogelijke psychotische decompensatie worden gezien. Die avond loopt de spanning erg op bij een discussie over het in eigen beheer mogen hebben van een zelf. De situatie wordt als dreigend ervaren door de medewerkers omdat klager in de keuken stond met een kopje in de lucht. Om 21.30 uur is besloten om hem in te sluiten. Het hoofd behandeling heeft zich de volgende dag op de hoogte gesteld van klagers toestand en de psychiater heeft met hem gesproken. Er was tijdens de overleggen overeenstemming over het waargenomen beeld van psychiatrische ontregeling en het in te zetten beleid, namelijk het bieden van rust en begeleiding en het onderzoeken van andere interventies. Het excuus van klager doet niet af aan het feit dat er nog steeds sprake is van een ontregeld beeld en weinig ziekte inzicht en beperkte samenwerking met het team. Dit maakt de insluiting/beperking in zijn bewegingsvrijheid nog steeds noodzakelijk.

De klachtencommissie is van oordeel dat de aanleiding voor de insluiting van klager duidelijk is onderbouwd door de kliniek. Ook is duidelijk geworden dat er in de aanloop al met klager is gesproken over het beeld dat wordt waargenomen en hem wordt gevraagd na te denken over wat hem rust kan geven. Die avond ontstaat er een discussie over zelf die hij in eigen beheer wil en wordt klager op zijn taalgebruik aangesproken en wordt gezegd dat hij naar zijn kamer mag gaan als hij dit blijft doen. Klager gaat door en wordt naar zijn kamer gestuurd. Op de kamer wordt het gesprek nogmaals met hem aangegaan en wordt de spanning besproken die de medewerker heeft ervaren. Klager kan niet terug kijken op zijn gedrag, de spanning blijft aanwezig en het lukt niet om in de samenwerking te komen met minder vergaande interventies. Daarom is hij ingesloten om rust te bieden en dat hij psychiatrisch kan stabiliseren. De klachtencommissie is van oordeel dat de beslissing om klager in te sluiten duidelijk is gemotiveerd en tevens met klager is (voor)besproken.

De volgende dag is door het hoofd behandeling kennis genomen van de actuele gezondheidstoestand en de psychiater is langs gegaan. Er is tijdens de overleggen gebleken dat er overeenstemming was over het beeld en in te zetten beleid. De klachtencommissie is dan ook van oordeel dat de voortdurende insluiting, ook nadat klager zijn excuus had gemaakt aan de medewerker, nog steeds noodzakelijk

was op grond van het ontregelde beeld van klager en de beperkte mogelijkheid tot samenwerking met het team.

Duidelijk is dat niet voldaan is aan het vereiste dat de behandeling op basis van artikel 9:6 lid 2 Wvvgz plaatsvindt krachtens een schriftelijke en gemotiveerde beslissing van de zorgverantwoordelijke. De beslissing is niet op schrift gesteld. Formeel is de klacht gericht tegen de insluiting dan ook gegrond.

HK2023/27 beslissing verplichte zorg d.d. 1 februari 2023 (plaatsing TOK)

Klager is het oneens met de beslissing dat hij wordt ingesloten in de TOK op 1 februari 2023. Hij vindt het niet terecht en niet proportioneel. Hij was niet psychotisch en niet agressief. Hij was wel boos omdat ze hem onredelijk behandelen, maar de insluiting gaat veel te ver.

De kliniek stelt dat er op 1 februari 2023 een gesprek plaats vindt tussen het hoofd behandeling, de zorgverantwoordelijke en klager. Er wordt besproken dat er een ontregeld beeld bij klager wordt waargenomen en dat wordt ingeschat dat het beter is hem naar de TOK over te plaatsen om te voorkomen dat hij agressief wordt of verder psychiatrisch ontregelt. Minder vergaande interventies zijn geprobeerd, zoals gesprekken, medicatie en begeleiding en het bieden van rust op de eigen kamer, maar werkten onvoldoende waardoor deze insluiting noodzakelijk is. Op 3 februari 2023 kan klager tijdens een gesprek terugkijken naar de situatie en wordt besloten dat hij terug kan naar zijn eigen kamer.

De klachtencommissie is van oordeel dat deze beslissing voldoet aan de wettelijke vereisten van proportionaliteit, subsidiariteit en doelmatigheid. Het ontregelde beeld dat wordt waargenomen is ondanks het ingezette beleid niet veranderd. De inschatting is dat het voor klagers herstel beter is om hem over te plaatsen naar de TOK om juist te voorkomen dat hij agressief wordt of verder psychiatrisch ontregelt. De beslissing om hem over te plaatsen naar de TOK is besproken met de geneesheer-directeur en gemotiveerd op schrift gesteld. De beslissing is niet in strijd met de wet dan wel de redelijkheid en billijkheid en de klacht zal dan ook ongegrond worden verklaard.

HK2023/35 insluiting eigen kamer (3 – 19 februari 2023) en plaatsing EBK per 19 februari 2023

Klager is op 3 februari 2023 weer ingesloten in zijn eigen kamer, nadat hij twee dagen in de TOK heeft verbleven. Hij heeft van deze plaatsing naar eigen kamer geen nieuwe beslissing gekregen. Volgens de behandelaar is het een voortzetting van de beslissing van 1 februari 2023, maar daar staat specifiek de plaatsing in de TOK genoemd. Er had dus een nieuwe beslissing genomen moeten worden op 3 februari 2023. Het maakt klager boos. Het voelt onrechtvaardig dat er op deze manier met hem kan worden omgegaan.

Op 19 februari 2023 wordt klager vervolgens overgeplaatst naar de EBK. Ook hiervan heeft hij geen schriftelijke beslissing gekregen. Klager heeft meegewerkt aan de overplaatsing omdat hij blij was dat hij naar een andere afdeling mocht gaan, maar hij was het niet eens met zijn insluiting in een EBK. Pas

op 23 februari 2023 heeft klager hier een schriftelijke beslissing van gekregen. In die beslissing wordt dan ook de plaatsing op de kamer op 3 februari 2023 gemeld.

De PVP heeft nog expliciet vermeld dat volgens het toetsingskader van de inspectie “terugdringen separeren en afzonderen 2016’ ook verschillende consultaties hadden moeten plaats vinden. Ook worden in dat toetsingskader verschillende beoordelingsmomenten vastgelegd en worden er eisen gesteld aan de contactmomenten. Uitgangspunten zijn dat de separatie en afzondering zoveel mogelijk wordt voorkomen en dat een patiënt die intensieve zorg nodig heeft, niet alleen wordt gelaten. Er wordt niet aan deze uitgangspunten voldaan.

De kliniek stelt dat de insluiting op zijn eigen kamer vanaf 3 februari 2023 nog steeds noodzakelijk is om dreigend ernstig nadeel te voorkomen. Zijn medicatie wordt wat verhoogd, maar de vooruitgang verloopt moeizaam. Hij is nog steeds boos en moeilijk te begeleiden. Hij is nog dusdanig ontregeld dat het niet mogelijk is om de deur te openen. Het team heeft grote moeite om afspraken met klager te maken en er worden ook nog steeds veel psychotische belevingen waargenomen. Hij toont geen inzicht of besef van zijn toestand en is van mening geen medicatie nodig te hebben, toont geen zelfreflectie en legt alles buiten zichzelf. Er wordt een wisselend beeld gezien waarbij de spanning en prikkelbaarheid snel kunnen toenemen, omdat klager het gevoel heeft gepest en gediscrimineerd te worden.

Op 19 februari 2023 wordt geconstateerd dat het behandelingsteam vastloopt met klager. De regels en het zich houden aan afspraken levert erg veel spanning op en de dynamiek met het team zorgt voor te veel prikkels waardoor hij verder ontregelt. Op basis hiervan wordt besloten dat klager wordt verplaatst naar de EBK. Aanvankelijk kan klager zich hierin vinden, maar op 23 februari 2023 niet meer. Er wordt dan een beslissing verplichte zorg genomen inhoudende insluiting in de EBK teneinde klager psychiatrisch te stabiliseren en agressie richting derden te voorkomen. Hiervan is een schriftelijke beslissing opgesteld. In die schriftelijke beslissing is ook de omissie hersteld dat in de beslissing van 1 februari 2023 niet was opgenomen dat insluiting ook in de eigen kamer kan plaatsvinden.

Er wordt intern gewerkt met de notitie ‘Externe consultatie bij langdurige dwangtoepassingen’.

De klachtencommissie is allereerst van oordeel dat de plaatsing naar klagers eigen kamer op 3 februari 2023 een terechte beslissing is geweest. Het is minder ver ingrijpend dan de plaatsing op de TOK, maar zoals door de kliniek toegelicht was het nog niet mogelijk om de deur van klager open te laten gelet op zijn toestandsbeeld. Hierdoor was de voortzetting van de beslissing verplichte zorg van 1 februari 2023 nog steeds noodzakelijk. In die beslissing was echter niet opgenomen dat het ook kon gaan om insluiting in eigen kamer, en stond alleen de TOK genoemd. Deze omissie is wel hersteld in de beslissing van 23 februari 2023. Dit is echter formeel niet juist geweest, omdat pas 20 dagen later deze beslissing dan op schrift is gesteld. Formeel zal de klacht gericht tegen die insluiting in eigen kamer op 3 februari 2023 dan ook gegrond worden verklaard.

Vervolgens is de klachtencommissie van oordeel dat de beslissing om klager naar de EBK te plaatsen helder is onderbouwd. In eerste instantie is op 19 februari 2023 uitgegaan van geen verzet van klager. De klachtencommissie is van oordeel dat gelet op de meewerkende houding van klager en de

verschillende opmerkingen die klager heeft gemaakt (blijkend uit de dagrapportages), de kliniek terecht de conclusie heeft kunnen trekken dat klager geen verzet toonde. Klager heeft ook tijdens het horen gedurende de zitting aangegeven dat de plaatsing vrijwillig was en dat hij het voor een weekje ook wel goed vond. Daarna heeft hij wel verzet getoond. Op dat moment, 23 februari 2023, is de beslissing verplichte zorg ook genomen en op schrift gesteld, teneinde klager psychiatrisch te stabiliseren en om agressie richting derden te voorkomen. De klachtencommissie is van oordeel dat deze beslissing voldoet aan de vereisten van proportionaliteit, subsidiariteit en doelmatigheid. Er is geen sprake van strijd met de wet, dan wel de redelijkheid en billijkheid, zodat het beklag ongegrond dient te worden verklaard.

De klachtencommissie merkt terzijde op dat het niet aan haar is om in een klachtenprocedure het toetsingskader van de IGJ en de daarin gestelde consultatiemomenten te toetsen en zal dit dan ook buiten beschouwing laten. De uitgangspunten zijn overigens wel gewaarborgd in de interne notitie die door de kliniek wordt gebruikt bij langdurige dwangtoepassingen.

HK2023/36 inbeslagname shag en telefoon

Klager is het niet eens met de inbeslagname van zijn shag en van zijn telefoon. Hij krijgt slechts kleine hoeveelheden shag per dag en de medewerkers willen niet meer voor hem kopen. Hij wordt hierdoor beperkt in de vrijheid om zijn leven naar inzicht in te richten, waardoor er dus gedwongen zorg moet worden aangezegd. Zijn telefoon was op een eerder moment al ingenomen, maar later op 28 februari 2023 heeft klager hiervan een aanzegging gekregen. In die aanzegging is zowel de wilsbekwaamheid als de wilsonbekwaamheid aangekruist, waardoor de brief niet duidelijk is.

De kliniek stelt dat er geen beslissing is genomen om shag in beslag te nemen. Wel ligt het beheer van shag bij het behandelteam als klager psychiatrisch is ontregeld. Dit houdt in dat klager zelf zijn shag verdeelt over zeven zakjes en dat klager elke ochtend van het behandelteam één zakje shag krijgt voor die dag. Dit beleid is ingezet omdat klager anders alle shag in één keer oprookt en vervolgens het behandelteam beschuldigt van het kwijt raken van de shag, en zich geïrriteerd en dreigend opstelt richting het behandelteam.

Met betrekking tot de telefoon is klager op 12 februari 2023 een contract aangegaan met daarin afspraken over het gebruik van zijn mobiele telefoon. Daarin staat ook dat als het hem niet lukt om zich aan de afspraken te houden, hij ermee akkoord gaat dat hij zijn telefoon tijdelijk niet meer in eigen beheer krijgt en in gesprek gaat. Op 28 februari 2023 wordt wel besloten om zijn telefoon op basis van een beslissing op grond van artikel 9:9 Wvvgz in beslag te nemen, omdat klager heimelijk opnames heeft gemaakt van gesprekken met groepsleiders en er een toenemend risico bestaat op het maken van dit soort opnamen.

De klachtencommissie is van oordeel dat het in het geval van de shag en de telefoon in beginsel gaat om afspraken die gezamenlijk worden gemaakt in het kader van de behandeling. Deze afspraken worden gemaakt in het belang van klager en ook om de regie zoveel mogelijk bij klager zelf te leggen

en te voorkomen dat er snel verplichte zorg moet worden ingezet. Het in beheer houden van klagers shag zorgt ervoor dat hij iedere dag evenveel shag heeft, omdat hij het anders in één keer oprookt en er ook beschuldigingen en irritaties naar de groepsleiding komen als het op is. Klager verdeelt het zelf in zeven zakjes, zodat hij iedere dag van de week een zakje shag heeft. Het contract omtrent het gebruik van de telefoon heeft klager zelf ondertekend voor akkoord. De klachtencommissie is van oordeel dat dit individueel met klager gemaakte afspraken zijn en dat er dus ook consequenties aan verbonden zijn als hij zich niet aan de afspraken houdt. Wanneer klager het niet eens is met de afspraken, kan hij ervoor kiezen om hierover in gesprek te gaan. De klachtencommissie is van oordeel dat binnen de kaders van de behandeling deze afspraken gemaakt mogen en kunnen worden.

Nadat echter gebleken was dat klager met zijn telefoon heimelijk opnames had gemaakt, is er wel voor gekozen om op grond van artikel 9:9 Wvvgz een beslissing te nemen om de telefoon in beslag te nemen. Dit was niet meer het niet houden gemaakte afspraken zoals vastgelegd in het telefooncontract, maar daadwerkelijk handelen tegen de huisregels in. Het is verboden om beeld- en geluidsopnames te maken van iedereen die in de kliniek verblijft, werkt of op bezoek komt. In de beslissing is duidelijk aangekruist dat klager wel in staat wordt geacht tot een redelijke waardering van zijn belangen, maar dat zijn voorkeuren niet gevolgd kunnen worden. De opmerking van de PVP wordt dan ook niet gevolgd dat de brief onduidelijk is geweest. De klachtencommissie is van oordeel dat deze beslissing niet in strijd met de wet, dan wel de redelijkheid en billijkheid is geweest. Het beklag dient dan ook ongegrond te worden verklaard.

Schadevergoedingsverzoek

Klager doet een schadevergoedingsverzoek, waarbij de insteek van de UvA-studie wordt gevolgd en daarbij dus wordt uitgegaan van de bedragen in het forfaitair stelsel. Klager verzoekt gelet op alle door hem gestelde inhoudelijke en formele schendingen een totaalbedrag van 1600,- euro. Daarnaast verzoekt hij nog een vergoeding van 6,- euro per niet gewerkte dag.

De kliniek verzoekt de klachtencommissie eventuele tegemoetkomingen niet te baseren op het forfaitaire stelsel. In de jurisprudentie is reeds bepaald dat het forfaitaire systeem zich niet leent voor het bepalen van de schade van individuele betrokkenen in individuele omstandigheden. Daarnaast wordt het forfaitaire systeem van schade begroten niet breed geaccepteerd.

De kliniek komt tot de conclusie dat er twee punten zijn waarbij de vereiste formaliteiten niet in acht zijn genomen die billijke tegemoetkoming rechtvaardigen. Hiervoor zal intern meer aandacht voor worden gevraagd, opdat dit in de toekomst beter gaat.

De andere punten komen naar de mening van de kliniek niet in aanmerking voor schadevergoeding omdat of de grondslag daarvoor ontbreekt, dan wel vanwege het ontbreken van voldoende causaal verband tussen de gestelde schade en het niet naleven van de wet.

De klachtencommissie zal voor de vaststelling van eventuele schadevergoedingsbedragen geen gebruik maken van het forfaitair stelsel, nu dit in beginsel niet is geïndiceerd. De klachten zijn afkomstig van een patiënt met de maatregel TBS met dwangverpleging. Gelet op de rechtsgelijkheid met andere

patiënten zal de klachtencommissie dan ook aansluiting zoeken bij de bedragen die onder de Beginselenwet ter beschikking gestelden (Bvt) gebruikelijk zijn om als tegemoetkoming toe te kennen.

De klachtencommissie heeft in twee gevallen de klacht formeel gegrond verklaard.

Het eerste punt is de klacht HK2023/26 betreffende de insluiting in eigen kamer van 26 januari 2023 tot 1 februari 2023. Deze klacht is formeel gegrond omdat er geen schriftelijke beslissing aan ten grondslag ligt. De gebruikelijke vergoeding voor een onterechte plaatsing in eigen kamer in het kader van de Bvt is 10,- euro per dag. Het gaat in dit geval om zes dagen, dus een totaal van 60,- Euro. Nu het 'slechts' gaat om een formele gegrondverklaring, stelt de klachtencommissie het bedrag vast op 1/3 van 60,- euro. De schadevergoeding wordt dan dus vastgesteld op 20,- euro.

Het tweede punt is klacht HK2023/35 betreffende de insluiting op eigen kamer op 3 februari 2023 (tot 19 februari 2023). Deze klacht is ook formeel gegrond, nu er op dat moment geen aparte beslissing voor is genomen, of het is opgenomen in de beslissing van 1 februari 2023. In eerste instantie werd er kennelijk vanuit gegaan dat de beslissing van 1 februari 2023 van insluiting in de TOK voortliep. Later bleek echter dat in die beslissing echt enkel de plaatsing in de TOK was benoemd, en niet de plaatsing in eigen kamer. Dit betreft een formeel gebrek.

Dit formele gebrek is later, in de beslissing van 23 februari 2023, wel hersteld. Hierdoor is de klachtencommissie van oordeel dat het geen ernstig gebrek betreft, en kent zij de minimale vergoeding van 7,50 euro toe.

De klachtencommissie kent dus in het totaal een schadevergoedingsbedrag toe van 27,50.

Oordeel

De klachtencommissie verklaart;

- klacht HK2023/26 formeel gegrond en voor het overige ongegrond.
- Klacht HK2023/27 ongegrond.
- Klacht Hk2023/35 voor zover gericht tegen de plaatsing in eigen kamer vanaf 3 februari 2023 formeel gegrond, en voor het overige ongegrond.
- Klacht HK2023/36 ongegrond.

Er wordt een schadevergoeding toegekend van totaal 27,50 euro.

Klaagschrift: HK2023/26, 27, 35 en 36

Aldus gedaan door de voorzitter en twee leden van de klachtencommissie, bijgestaan door de secretaris en ondertekend door de voorzitter en de secretaris, op 15 maart 2023.

De secretaris

De voorzitter

Op grond van artikel 10:7 Wvggz kan betrokkene, de vertegenwoordiger, de zorgaanbieder of een nabestaande van betrokkene een schriftelijk en gemotiveerd verzoekschrift indienen bij de rechter ter verkrijging van een beslissing over de klacht. De termijn voor het indienen van een verzoekschrift bedraagt zes weken na de dag waarop de beslissing van de klachtencommissie aan de verzoeker is meegedeeld. De rechter kan de beslissing waartegen de klacht is gericht, schorsen op grond van artikel 10:9 Wvggz.

Datum verzending afschrift:

Voor kopie conform: